

POSTANOWIENIE

OKRĘGOWEGO SĄDU DYSCYPLINARNEGO

OKRĘGOWEJ IZBY RADCÓW PRAWNYCH WE (...)

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych we W. w składzie:

Przewodniczący: r.pr. B. C.

Sędziowie: r.pr. M. S. (sprawozdawca)

r.pr. A. W.

Protokolant: aplik. radc. K. O.

w sprawie zażalenia złożonego przez S. B. na postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych we W. z dnia 21 marca 2017 r., sygnatura RD 25/16 o umorzeniu dochodzenia w sprawie r. pr. M. D.

POSTANOWIŁ:

1.

w całości utrzymać w mocy postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia 21 marca 2017r. o umorzeniu dochodzenia w sprawie o sygnaturze RD 25/16;

2.

zryczałtowanymi kosztami postępowania w wysokości 920,00 zł (słownie: dziewięćset dwadzieścia złotych) obciążyć Okręgową Izbę Radców Prawnych we W..

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 21 marca 2017 r. w sprawie o sygnaturze RD 25/16 Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego umorzył dochodzenie **przeciwko radcy prawnemu M. D. obwinionemu o to, że:**

1.

w dniu 31 marca 2014r. we W., nienależycie i nierzetelnie wykonywał swoje obowiązki zawodowe w ten sposób, że będąc pełnomocnikiem (...) sp. z o.o. sp.k. z/s w K., sporządził i skierował wniosek do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia – Fabrycznej M. J. o wszczęcie egzekucji przeciwko S. B. celem wyegzekwowania kwoty 200.000 zł wiedząc, że zobowiązanie wygasło wobec spełnienia przez dłużników warunków rabatu udzielonego przez wierzyciela, czym działał na szkodę S. B. w celu spełnienia oczekiwań klienta

tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 6 ust. 1 i art. 11 ust. 2 i 3 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do uchwały Nr 8/ (...) Prezydium Krajowej rady Radców Prawnych z dnia 28 grudnia 2010r. w zw. z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t.j.: Dz. U. z 2014 r. poz. 637)

2.

w dniu 17 lipca 2014r. we W., nienależycie i nierzetelnie wykonywał swoje obowiązki zawodowe w ten sposób, że będąc pełnomocnikiem (...) sp. z o.o. sp.k. z/s w K., sporządził i skierował wnioski do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia-Fabrycznej M. J. o rozszerzenie egzekucji przeciwko S. B. celem wyegzekwowania dalszej kwoty 902.371,30 zł wiedząc, że zobowiązanie wygasło wobec uprzedniej zapłaty przez dłużników ceny nieruchomości we wskazanej kwocie, a nadto kwota ta nie była objęta tytułem wykonawczym, czym działał na szkodę S. B. w celu spełnienia oczekiwań klienta

tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 6 ust. 1 i art. 11 ust. 2 i 3 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do uchwały Nr 8/ (...) Prezydium Krajowej rady Radców Prawnych z dnia 28 grudnia 2010r. w zw. z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t.j.: Dz. U. z 2014 r. poz. 637)

3.

w dniu 29 sierpnia 2014r. we W., nienależycie i nierzetelnie wykonywał swoje obowiązki zawodowe w ten sposób, że będąc pełnomocnikiem (...) sp. z o.o. sp.k. z/s w K., sporządził i skierował do Sądu Okręgowego w Krakowie w sprawie z powództwa S. B. przeciwko (...) sp. z o.o. sp.k. z/s w K., sygn. akt I C 1537/14 pismo w przedmiocie niezasadności wniosku o zwolnienie od kosztów procesu złożonego przez powoda, zawierające nieprawdziwe informacje dotyczące sytuacji majątkowej powoda i zmierzające do wprowadzenia w błąd sądu orzekającego, czym działał na szkodę S. B. w celu spełnienia oczekiwań klienta

tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 6 ust. 1 i art. 11 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do uchwały Nr 8/ (...) Prezydium Krajowej rady Radców Prawnych z dnia 28 grudnia 2010r. w zw. z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t.j.: Dz. U. z 2014 r. poz. 637)

4.

w okresie od dnia 1 stycznia 2015r. do dnia 4 marca 2015r. we W. nienależycie wykonywał swoje obowiązki zawodowe w ten sposób, że będąc pełnomocnikiem (...) sp. z o.o. sp.k. z/s w K. w sprawie toczącej się przed Sądem Okręgowym we Wrocławiu z powództwa (...) sp. z o.o. sp.k. z/s w K. przeciwko S. B., sygn. akt I C 1008/14, zaniechał ujawnienia faktu, że (...) sp. z o.o. sp.k. z/s w K. została postawiona w stan likwidacji pomimo, że informacja ta była mu znana, czym działał na szkodę S. B.

tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 6 ust. 1 i art. 11 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do uchwały Nr 8/ (...) Prezydium Krajowej rady Radców Prawnych z dnia 28 grudnia 2010r. w zw. z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t.j.: Dz. U. z 2014 r. poz. 637)

5.

w dniu 4 marca 2015r. we W. nienależycie wykonywał swoje obowiązki zawodowe w ten sposób, że będąc pełnomocnikiem (...) sp. z o.o. sp.k. z/s w K., uczestniczył w rozprawie toczącej się przed Sądem Okręgowym we Wrocławiu w sprawie z powództwa (...) sp. z o.o. sp.k. z/s w K. przeciwko S. B., sygn. akt I C 1008/14, podczas której groził S. B. postępowaniem karnym, czym działał na jego szkodę

tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 27 ust. 7 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do uchwały Nr 8/ (...) Prezydium Krajowej rady Radców Prawnych z dnia 28 grudnia 2010r. w zw. z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t.j.: Dz. U. z 2014 r. poz. 637)

6.

w dniu 4 marca 2015r. we W. nienależycie wykonywał swoje obowiązki zawodowe w ten sposób, że będąc pełnomocnikiem (...) sp. z o.o. sp.k. z/s w K., uczestniczył w rozprawie toczącej się przed Sądem Okręgowym we

Wrocławiu w sprawie z powództwa (...) sp. z o.o. sp.k. z/s w K. przeciwko S. B., sygn. akt I C 1008/14, podczas której groził radcy prawnemu M. B. postępowaniem dyscyplinarnym, czym działał na jej szkodę

tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 27 ust. 7 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do uchwały Nr 8/ (...) Prezydium Krajowej rady Radców Prawnych z dnia 28 grudnia 2010r. w zw. z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t.j.: Dz. U. z 2014 r. poz. 637)

7.

w dniu 4 marca 2015r. we W. nienależycie wykonywał swoje obowiązki zawodowe w ten sposób, że będąc pełnomocnikiem (...) sp. z o.o. sp.k. z/s w K., uczestniczył w rozprawie toczącej się przed Sądem Okręgowym we Wrocławiu w sprawie z powództwa (...) sp. z o.o. sp.k. z/s w K. przeciwko S. B., sygn. akt I C 1008/14, podczas której przekroczył granice wolności słowa określane rzeczową potrzebą i naruszył godność radcy prawnego M. B. określając jej zachowanie jako „wyraz chorych ambicji”, czym działał na jej szkodę tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 27 ust. 6 i art. 30 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do uchwały Nr 8/ (...)Prezydium Krajowej rady Radców Prawnych z dnia 28 grudnia 2010r. w zw. z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t.j.: Dz. U. z 2014 r. poz. 637)

8.

w dniu 31 stycznia 2017r. we W., nienależycie wykonywał swoje obowiązki zawodowe w ten sposób, że będąc wezwany przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego na przesłuchanie, nie stawiał się w wyznaczonym terminie i nie usprawiedliwił swojej nieobecności

tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 62 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014r. w zw. z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t.j.: Dz. U. z 2016r. poz. 233)

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego w wyniku przeprowadzonego dochodzenia stwierdziła, że czyny opisane w punktach 1, 2, 3, 4 i 8 nie zawierają znamion przewinienia dyscyplinarnego i wobec tego dochodzenie zostało umorzone na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 Kodeksu Postępowania Karnego (dalej: KPK). Za czyny zaś opisane w punktach 5, 6 i 7 w świetle okoliczności sprawy na podstawie art. 66 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t.j.: Dz. U. z 2016 r. poz. 233) udzielenie radcy prawnemu ostrzeżenia przez Dziekana Okręgowej Izby Radców Prawnych we W. będzie, zdaniem Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego wystarczającym środkiem dyscyplinującym bez potrzeby wymierzenia kary dyscyplinarnej.

Skarżący – S. B. wniósł od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego zażalenie. Skarżący zarzucił:

1.

obrazę przepisów art. 6 ust. 1 oraz art. 11 ust. 2 i 3 Kodeksu Etyki Radców Prawnych, stanowiącego załącznik do uchwały nr 8/ (...) Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 28 grudnia 2010 r., poprzez:

- bezzasadne przyjęcie, iż sporządzenie i skierowanie przez radcę prawnego M. D. wniosku do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia-Fabrycznej M. J. o wszczęcie egzekucji przeciwko Państwu B. celem wyegzekwowania kwoty 200.000,00 zł, nie zawiera znamion przewinienia dyscyplinarnego, podczas gdy, obwiniony mając pełną świadomość, iż kwota ta nie jest należna jego mocodawcy - (...) sp. z o.o. sp. k., wystąpił z wnioskiem o wszczęcie postępowania egzekucyjnego, tym samym działał w sposób niezgodny z prawem oraz nieuczciwy, czyniąc zadość oczekiwaniom swojego klienta,
- bezzasadne przyjęcie, iż skierowanie przez radcę prawnego M. D. wniosku do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia-Fabrycznej M. J. o rozszerzenie egzekucji przeciwko Państwu B. o kwotę 902,371,30 zł, nie zawiera znamion przewinienia dyscyplinarnego, podczas gdy obwiniony, składając wniosek, wykorzystał

do tego tytuł wykonawczy, nie mogący stanowić podstawy do rozszerzenia egzekucji, tym samym działał w sposób niezgodny z prawem oraz nieuczciwy, czyniąc zadość oczekiwaniom swojego klienta,

- bezzasadne przyjęcie, iż podanie przez radcę prawnego M. D., w piśmie skierowanym do Sądu Okręgowego w Krakowie, w sprawie o sygn. akt I C 1537/14, nieprawdziwych informacji dotyczących sytuacji finansowej Państwa B., nie zawiera znamion przewinienia dyscyplinarnego, podczas gdy podając nieprawdziwe i niepełne informacje, obwiniony dążył do uniemożliwienia Państwu B. uzyskania zwolnienia od kosztów sądowych, tym samym działał w sposób niezgodny z prawem oraz nieuczciwy, czyniąc zadość oczekiwaniom swojego klienta,
- przyjęcie, iż zaniechanie ujawnienia przez radcę prawnego M. D. postawienia jego mocodawcy (...) sp. z o.o. sp. k. w stan likwidacji, nie zawiera znamion przewinienia dyscyplinarnego, podczas gdy prawidłowa wykładnia tych przepisów prowadzi do wniosku, że radca prawny wykonując swoje obowiązki zgodnie z Kodeksem Etyki Radców Prawnych, to jest uczciwie i przy dołożeniu należytej staranności, miał obowiązek powiadomić sąd i stronę przeciwną o fakcie postawienia klienta w stan likwidacji, czego jednak pomimo tego, że brał udział w spotkaniu likwidatorów, nie uczynił, co mogło narazić Państwa B. na szkodę

2.

błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wydanego postanowienia, mający wpływ na jego treść, polegający na przyjęciu, iż:

- radca prawny M. D., działając w imieniu (...) sp. z o.o. sp. k. kierując wniosek do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia-Fabrycznej M. J. o rozszerzenie egzekucji przeciwko Państwu B. o kwotę 902,371,30 zł, nie działał w sposób niezgodny z prawem lub ze złą wolą, podczas gdy z zebranych dokumentów, a zwłaszcza prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 7 grudnia 2015r., sygn. akt I C 1537/14, wynika jednoznacznie, iż niedopuszczalnym było rozszerzenie egzekucji na podstawie tytułu wykonawczego w postaci aktu notarialnego,
- okoliczności, wskazane przez radcę prawnego M. D. w piśmie skierowanym do Sądu Okręgowego w Krakowie, były zgodne z prawdą, podczas gdy przeprowadzone w toku postępowania dowody prowadzą do wniosku, iż obwiniony miał pełną świadomość, iż kwota wyegzekwowana przez Państwa B. od (...) sp. z o.o. sp. k. została przelana na spłatę całkowitą kredytu zaciągniętego przez Państwo B. w (...) Bank S.A. na zakup nieruchomości,
- groźenie przez radcę prawnego M. D. pokrzywdzonemu S. B. spowodowaniem postępowania karnego, stanowi przewinienie dyscyplinarne mniejszej wagi, dla którego wystarczającym środkiem dyscyplinującym będzie ostrzeżenie dziekańskie, podczas gdy przeprowadzone w toku postępowania dowody, prowadzą do wniosku, iż ton wypowiedzi obwinionego, jego agresywność oraz groźenie spowodowaniem postępowania karnego, jednoznacznie wskazują na rażące naruszenie zasad etyki, wymagające wymierzenia obwinionemu kary dyscyplinarnej,
- groźenie przez radcę prawnego M. D. pełnomocnikowi pokrzywdzonego M. B. spowodowaniem postępowania dyscyplinarnego, stanowi przewinienie dyscyplinarne mniejszej wagi, dla którego wystarczającym środkiem dyscyplinującym będzie ostrzeżenie dziekańskie, podczas gdy przeprowadzone w toku postępowania dowody, prowadzą do wniosku, iż ton wypowiedzi obwinionego, jego agresywność oraz groźenie spowodowaniem postępowania dyscyplinarnego, jednoznacznie wskazują na rażące naruszenie zasad etyki, wymagające wymierzenia obwinionemu kary dyscyplinarnej,
- przekroczenie przez radcę prawnego M. D. granic wolności słowa poprzez określenie działania pełnomocnika pokrzywdzonego M. B. „wyrazem chorych ambicji”, stanowi przewinienie dyscyplinarne mniejszej wagi, dla którego wystarczającym środkiem dyscyplinującym będzie ostrzeżenie dziekańskie, podczas gdy przeprowadzone w toku postępowania dowody, prowadzą do wniosku, iż ton wypowiedzi obwinionego, jego agresywność oraz

kreowanie emocjonalnej atmosfery podczas rozprawy, jednoznacznie wskazują na rażące naruszenie zasad etyki, wymagające wymierzenie obwinionemu kary dyscyplinarnej,

- błędne było przyjęcie, że spór pomiędzy (...) sp. z o.o. sp. k. a Państwem B. trwał od lipca 2013 r. do grudnia 2015 r., podczas gdy trwa on nadal,
- pominięte zostały okoliczności związane z próbą przymuszenia Państwa B. do podpisania niekorzystnej dla nich umowy,
- błędne było ustalenie, że doszło po zakończeniu sporu do zaspokojenia wszystkich roszczeń Państwa B. przez (...) sp. z o.o. sp. k., podczas gdy Państwo B. byli zmuszeni do wytoczenia powództwa o zwrot części ceny sprzedaży oraz zadatku.

Skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy Rzecznikowi Dyscyplinarnemu Okręgowej Izby Radców Prawnych we W. do dalszego prowadzenia.

Sąd zważył, co następuje.

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie, co skutkuje utrzymaniem w mocy zaskarżonego postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego.

Analizując zaskarżone postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego oraz przeprowadzone dochodzenie Sąd doszedł do przekonania, iż Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego postępowanie przeprowadził prawidłowo oraz doszedł do właściwych wniosków umarzając postępowanie. Odnosząc się do poszczególnych czynów obwinionego oraz zarzutów skarżącego wskazać należy, co następuje.

Pierwszy zarzut dotyczył wszczęcia egzekucji kwoty 200.000 zł. Po rozpoznaniu sprawy w tym zakresie Sąd zgodził się ze stanowiskiem przyjętym w postanowieniu o umorzeniu postępowania, iż sam błąd radcy prawnego w mailu co do oceny warunków udzielenia kupującemu (Skarżącemu) rabatu nie może być podstawą do uznania, iż radca prawny dopuścił się przewinienia dyscyplinarnego. Zwrócić trzeba uwagę, że mail z dnia 9 lipca 2013r. zawierający informację o spełnieniu warunków rabatu był skierowany do klienta Obwinionego, a nie do Skarżącego, więc nie mógł działać na szkodę Skarżącego. Sąd uznał za prawidłowe ustalenie, że po niemal roku, w trakcie toczących się sporów pomiędzy klientem radcy prawnego a Skarżącym i w wyniku analizy dodatkowych dokumentów uzyskanych od klienta Obwiniony doszedł do wniosku, że wszczęcie egzekucji jest jednak uzasadnione, gdyż warunki rabatu nie zostały spełnione. Zmiana oceny prawnej danego stanu faktycznego po uzyskaniu wiedzy na temat nowych faktów czy otrzymaniu dodatkowych dokumentów i informacji jest możliwa i nie stanowi przewinienia dyscyplinarnego, nawet jeśli ostatecznie będzie uznana przez Sąd za błędną. W przeciwnym razie przewinień dyscyplinarnych dopuszczaliby się wszyscy radcy prawni – pełnomocnicy stron przegrywających procesy sądowe. Skarżący zarzuca, iż wszczęte postępowanie egzekucyjne doprowadziło go do ruiny finansowej, jednak nawet jeśli tak się stało, to sam ten fakt nie może być podstawą uznania, iż doszło do popełnienia przewinienia dyscyplinarnego.

W zakresie zarzutu wszczęcia egzekucji o dalszą kwotę 902,371,30 zł. na podstawie tytułu wykonawczego w postaci aktu notarialnego, Sąd uznał, że radca prawny nie dopuścił się przewinienia dyscyplinarnego przyjmując, że po wyegzekwowaniu świadczenia przez S. B., cena nieruchomości nie została zapłacona, a umowa wiąże strony w dalszym ciągu. Sąd nie dopatrywał się błędu w ustaleniach faktycznych Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego, gdyż egzekucja ww. kwoty została wszczęta w dniu 14 lipca 2014 r., zaś wyrok Sądu Okręgowego w Krakowie został wydany w dniu 7 grudnia 2015 r. (sygn. akt I C 1008/14), a więc 1,5 roku później. W chwili składania wniosku egzekucyjnego sprawa była sporna pomiędzy stronami, co powoduje, że złożenie wniosku, choćby ostatecznie przez sąd uznanego za błędny, nie może być rozpatrywane jako przewinienie dyscyplinarne.

Trzeci zarzut obejmował podanie informacji przez radcę prawnego co do stanu posiadania Skarżącego w sprawie o zwolnienie od kosztów. Sąd Dyscyplinarny w tym zakresie nie dopatrywał się błędów w ustaleniach faktycznych

poczynionych przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego, w szczególności odnośnie wyegzekwowanej przez Państwa B. kwoty od dewelopera reprezentowanego przez Obwinionego. Słusznie Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego ustalił, iż do pisma procesowego sporządzonego przez Obwinionego zostały załączone dokumenty, w tym postanowienie komornika, z którego wynika, iż wyegzekwowana przez Skarżącego kwota została przelana na rachunek żony Obwinionego. W aktach brak jest dowodu, z którego wynikałoby, że w dniu składania pisma przez Obwinionego wiedział on o przekazaniu kwoty wyegzekwowanej do banku. Informacja podana w piśmie procesowym sporządzonym przez Obwinionego nie była więc nieprawdziwa. Za słuszne należy przyjąć zatem umorzenie postępowania w zakresie tego przewinienia, gdyż w rzeczywistości przewinieniem dyscyplinarnym byłoby – w okolicznościach sporu pomiędzy klientem Obwinionego a Skarżącym – zaniechanie złożenia takiego pisma informacyjnego.

Czwarty zarzut dotyczył zaniechania ujawnienia faktu, że (...) sp. z o.o. sp.k. z/s w K. została postawiona w stan likwidacji pomimo, że informacja ta była Obwinionemu znana. Według Skarżącego radca prawny miał obowiązek poinformowania o stanie likwidacji swojego klienta w toku toczących się procesów niezwłocznie, a nie po dwóch miesiącach. W ocenie Sądu Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego dokonał prawidłowej oceny zarzutu przyjmując brak ustawowego obowiązku radcy prawnego informowania o stanie likwidacji strony reprezentowanej, w szczególności gdy przeciwnik procesowy jest zastępowany przez profesjonalistę. Stan likwidacji jest wpisany do KRS, a rejestr jest jawny. Poza tym brak wiedzy Skarżącego o fakcie likwidacji przez dwa miesiące nie przyczynił się w żaden sposób do ewentualnej szkody Skarżącego, co zresztą sam Skarżący przyznaje w zażaleniu pisząc, iż „mogło narazić”, a nie, że „naraziło” na szkodę. Wskazać też trzeba, że stan likwidacji to nie stan upadłości, a zatem i z tego powodu o szkodzie Skarżącego nie może być mowy.

Wreszcie zarzuty piąty, szósty i siódmy zostały przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego uznane za przewinienia dyscyplinarne. Po analizie zebranego w tym zakresie materiału dowodowego Sąd przychylił się do ustaleń Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego, jednocześnie zgadzając się, że wystarczającym środkiem będzie tu ostrzeżenie dziekańskie. Emocje stron i obu pełnomocników, które miały miejsce na rozprawie dnia 4 marca 2015r. przed Sądem Okręgowym we Wrocławiu, (sygn. akt I C 1008/14), sprzyjały niekontrolowanym zachowaniom i wypowiedziom, co potwierdziła w zeznaniach radca prawny M. B.. Sąd zgodził się przy tym z Zastępcą Rzecznika Dyscyplinarnego, że wobec postawy Obwinionego w trakcie dochodzenia oraz jego zapewnienia o zamiarze rzetelnego zastępowania i reprezentacji interesów klienta, nie zaś działania na szkodę strony przeciwnej, wystarczającą sankcją będzie ostrzeżenie dziekańskie. Za zasadnością zastosowania ostrzeżenia dziekańskiego przemawia również brak skargi mec. M. B. i treść jej zeznań z dnia 16 grudnia 2016 r., które potwierdzają zeznania Obwinionego, iż wypowiedziane na rozprawie słowa były wynikiem wysokich emocji klientów, które udzieliły się pełnomocnikom. W takim stanie faktycznym Sąd uznał, iż nie ma podstaw do stosowania innej sankcji, niż ostrzeżenie dziekańskie.

Wobec powyższego Sąd Dyscyplinarny utrzymał postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego w mocy, gdyż nie dopatrzyl się w żadnym punkcie podstaw do uchylecia zaskarżonego postanowienia.

Odnośnie kosztów postępowania, wobec utrzymania w mocy postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego, Sąd w punkcie II postanowienia na podstawie art. 70⁶ ust. 2 zd. 2 URP zryczałtowanymi kosztami postępowania w kwocie 920 zł obciążył Okręgową Izbę Radców Prawnych we W..

Zgodnie z art. 426 § 1 KPK w związku z art. 74¹ pkt 1 URP od niniejszego postanowienia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych we W. nie przysługuje środek odwoławczy.